

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I *Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk*

- ★ Rådets forordning (EØF) nr. 4042/89 af 19. december 1989 om forbedring af vilkårene for forarbejdning og afsætning af fiskerivarer og akvakulturprodukter 1

- ★ Rådets forordning (EØF) nr. 4043/89 af 19. december 1989 om åbning og forvaltning af autonome fællesskabstoldkontingenter for visse fiskerivarer (1990) 13

- ★ Rådets forordning (EØF) nr. 4044/89 af 19. december 1989 om delvis og midlertidig suspension af de autonome satser i Den Fælles Toldtarif for visse fiskefileter 16

- ★ Rådets forordning (EØF) nr. 4045/89 af 21. december 1989 om medlemsstaternes kontrol med de foranstaltninger, der indgår i ordningen for finansiering gennem Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Garantisektionen, og om ophævelse af direktiv 77/435/EØF 18

- ★ Rådets forordning (EØF) nr. 4046/89 af 21. december 1989 om den sikkerhed, der skal stilles for betaling af en toldskyld 24

1

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for rammerne af landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 4042/89

af 19. december 1989

om forbedring af vilkårene for forarbejdning og afsætning af fiskerivarer og akvakulturprodukter

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 42 og 43,

under henvisning til akten om Spaniens og Portugals tiltrædelse, særlig artikel 155, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Europa-Parlamentet vedtog den 20. januar 1989 en beslutning om fiskeforarbejdningsindustrien ⁽⁴⁾;

i forbindelse med reformen af strukturfondene er følgende forordninger vedtaget:

- Rådets forordning (EØF) nr. 2052/88 af 24. juni 1988 om strukturfondenes opgaver og effektivitet samt om samordningen af deres interventioner indbyrdes såvel som med interventionerne fra Den Europæiske Investeringsbank og de øvrige eksisterende finansielle instrumenter ⁽⁵⁾;
- Rådets forordning (EØF) nr. 4253/88 af 19. december 1988 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 2052/88 for så vidt angår samordningen af de forskellige strukturfondenes interventioner indbyrdes såvel som med interventionerne fra Den Europæiske Investeringsbank og de øvrige eksisterende finansielle instrumenter ⁽⁶⁾;

— Rådets forordning (EØF) nr. 4254/88 af 19. december 1988 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 2052/88 for så vidt angår Den Europæiske Fond for Regionaludvikling ⁽⁷⁾;

— Rådets forordning (EØF) nr. 4255/88 af 19. december 1988 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 2052/88 for så vidt angår Den Europæiske Socialfond ⁽⁸⁾;

— Rådets forordning (EØF) nr. 4256/88 af 19. december 1988 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 2052/88 for så vidt angår EUGFL, udviklingssektionen ⁽⁹⁾;

afsætningen og forarbejdningen af fiskerivarer kan bidrage til en styrkelse af den økonomiske og sociale samhørighed i Fællesskabet gennem en reel fordobling af strukturfondene fra 1987 til 1993 som fastsat i de finansielle overslag i bilaget til den interinstitutionelle aftale om budgetdisciplin og forbedring af budgetbehandlingen af 29. juni 1988, i det følgende benævnt »den interinstitutionelle aftale« ⁽¹⁰⁾;

der bør udarbejdes et skøn over de bevillinger, som er nødvendige for gennemførelsen af en sådan aktion; disse bevillinger bør indgå i de finansielle overslag i bilaget til den interinstitutionelle aftale; de reelt til rådighed stående bevillinger skal fastsættes under budgetproceduren i overensstemmelse med denne aftale;

ifølge artikel 10 i forordning (EØF) nr. 4256/88 træffer Rådet senest den 31. december 1989 beslutning om bestemmelser og betingelser for bidrag fra fonden til foranstaltninger til forbedring af afsætnings- og forarbejdningsvilkårene for fiskerivarer;

efter at der er vedtaget forordninger om reformen af strukturfondene, bør Rådets forordning (EØF) nr. 355/77 ⁽¹¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 4256/88, erstattes af en ny forordning;

⁽¹⁾ EFT nr. C 143 af 9. 6. 1989, s. 6.

⁽²⁾ EFT nr. C 323 af 27. 12. 1989.

⁽³⁾ EFT nr. C 329 af 30. 12. 1989.

⁽⁴⁾ EFT nr. C 47 af 27. 2. 1989, s. 176.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 185 af 15. 7. 1988, s. 9.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 374 af 31. 12. 1988, s. 1.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 374 af 31. 12. 1988, s. 15.

⁽⁸⁾ EFT nr. L 374 af 31. 12. 1988, s. 21.

⁽⁹⁾ EFT nr. L 374 af 31. 12. 1988, s. 25.

⁽¹⁰⁾ EFT nr. L 185 af 15. 7. 1988, s. 33.

⁽¹¹⁾ EFT nr. L 51 af 23. 2. 1977, s. 1.

for at kunne integrere forbedring af vilkårene for forarbejdning og afsætning af fiskerivarer og akvakulturprodukter i den fælles fiskeripolitik er det nødvendigt at vedtage en særskilt forordning;

vedtagelsen af en særskilt forordning er i overensstemmelse med Rådets forordning (EKSF, EØF, Euratom) nr. 2049/88 af 24. juni 1988 om ændring af finansforordningen af 21. december 1977 vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget⁽¹⁾ og indebærer, at der indføres skærpede regler for at forbedre gennemskueligheden og den finansielle forvaltning;

afsnit I i forordning (EØF) nr. 4256/88 om fremskyndelse af tilpasningen af landbrugsstrukturerne i forbindelse med reformen af den fælles landbrugspolitik omhandler foranstaltninger til forbedring af forarbejdningen og afsætningen af fiskerivarer;

i henhold til artikel 155, stk. 2, i akten om Spaniens og Portugals tiltrædelse skal Rådet fastlægge de strukturelle fællesskabsforanstaltninger inden for fiskerisektoren, som skal finde anvendelse på De Kanariske Øer, Ceuta og Melilla; forordning (EØF) nr. 4028/86⁽²⁾ fastsætter allerede, at størstedelen af de fælles foranstaltninger, der er vedtaget til forbedring og tilpasning af fiskeri- og landbrugsstrukturerne skal anvendes i disse områder; forarbejdning og afsætning af fiskerivarer og akvakulturprodukter er nært knyttet til den øvrige del af den strukturelle fiskeripolitik, og det er derfor hensigtsmæssigt at udvide den i denne forordning nævnte fælles foranstaltning til disse områder;

disse foranstaltninger til forbedring af forarbejdningen og afsætningen af fiskerivarer vil blive gennemført i forbindelse med mål nr. 5a, som defineret i artikel 1 i forordning (EØF) nr. 2052/88 for at fremskynde tilpasningen af fiskeri- og akvakulturstrukturerne i alle medlemsstater;

fællesskabsforanstaltninger til forbedring og tilpasning af fiskeri- og akvakulturstrukturerne er fastsat på fællesskabsniveau ved forordning (EØF) nr. 4028/86, og forarbejdningen og afsætningen af fiskerivarer og akvakulturprodukter hænger sammen med strukturpolitikken og udgør en væsentlig del af denne;

i øjeblikket er der en voksende uligevægt mellem udbud og efterspørgsel med et deraf følgende stort underskud på Fællesskabets handelsbalance; hovedimporten består af dyreprodukter (laks, skal- og bløddyr) og forarbejdede eller tilberedte produkter af disse arter (herunder også tun); det er derfor i Fællesskabets interesse, at det udvikler sin egen forarbejdningssektor for fiskerivarer og akvakulturprodukter;

en forbedring af forarbejdningen og afsætningen af fiskerivarer og akvakulturprodukter, specielt hvad angår de sund-

hedsmæssige betingelser, varernes kvalitet og deres præsentationsform kan medvirke til at skabe flere afsætningsmuligheder, øge værditilvæksten og således bidrage til prisstabilisering og større produktivitet inden for fiskeri og akvakultur;

den fælles fiskeripolitik er fastlagt således, at den forvaltes og gennemføres i hver enkelt medlemsstat, og det er derfor nødvendigt at sikre, at der er sammenhæng mellem politikken for forarbejdning og afsætning af fiskerivarer og akvakulturprodukter og den fælles fiskeripolitik;

stadig forbedring af strukturforholdene i sektoren er et nødvendigt led i en harmonisk udvikling af en fælles fiskeripolitik og således et middel til at opfylde målsætningerne i Traktatens artikel 39, stk. 1, i denne sektor; de strukturforanstaltninger, der skal sikre en sådan forbedring, må derfor baseres på strategier og kriterier, der gælder for hele Fællesskabet;

de grundlæggende retningslinjer for den nye strukturpolitik i fiskeri- og akvakultursektoren bør ikke blot være baseret på tidligere resultater og erfaringer, men må også fastlægges med henblik på etableringen af et virkeligt indre fiskerimarked og efter de nye forhold i den pågældende sektor, der har fået større betydning siden Spaniens og Portugals tiltrædelse af Fællesskabet;

det indre marked inden for fiskerisektoren er begrænset til samhandel med et begrænset antal produkter, særlig mellem medlemslande, der grænser op til hinanden; dette marked består af flere forskellige nationale markeder, som har deres egne strukturer for udbud og efterspørgsel; det er derfor vigtigt både at fremskynde de igangværende foranstaltninger og igangsætte nye aktioner for at gennemføre det indre marked i fiskerisektoren inden 1993;

de sektorbestemte målsætninger i den fælles fiskeripolitik skal medvirke til en harmonisk udvikling af Fællesskabet, styrke den sociale og økonomiske samhørighed og specielt bidrage til at bringe de mindst begunstigede og mindst udviklede regioner på højde med udviklingen;

endvidere skal strukturpolitikken i overensstemmelse med Traktatens artikel 39, stk. 2, i vid udstrækning tage hensyn til de økonomiske og sociale forhold i fiskerisektoren og skal i fornødent omfang afpasses efter, hvor forskelligartede eller alvorlige visse strukturproblemer er på regionalt plan;

de planlagte aktioner skal opfylde kravene om miljøbeskyttelse;

ved iværksættelsen af denne forordning bistår Kommissionen af Den Stående Fiskeristrukturkomité, der er nedsat i henhold til artikel 47 i forordning (EØF) nr. 4028/86 —

⁽¹⁾ EFT nr. L 185 af 15. 7. 1988, s. 3.

⁽²⁾ EFT nr. L 376 af 31. 12. 1986, s. 7.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

*Artikel 1***Mål**

1. Inden for rammerne af reformen af strukturfondene som vedtaget i forordning (EØF) nr. 2052/88 indføres der, for at gøre det lettere at bringe vilkårene for forarbejdning og afsætning af fiskerivarer og akvakulturprodukter på linje med udviklingen i den fælles fiskeripolitik, en fælles aktion, jf. artikel 2 i forordning (EØF) nr. 4256/88, som tager sigte på at forbedre forarbejdningen og afsætningen af fiskerivarer og akvakulturprodukter. Fællesskabet kan inden for rammerne af denne aktion deltage i finansieringen af investeringer, der opfylder et eller flere af følgende mål:

- a) bidrager til økonomisk og social samhørighed i Fællesskabet;
- b) tager hensyn til behovene i de mindst begunstigede regioner, som defineret i artikel 8 i forordning (EØF) nr. 2052/88 og i bilaget hertil;
- c) medvirker til at forbedre forholdene i sektorerne for produktion af fiskeri- og akvakulturbasisprodukter og navnlig sikrer producenterne en passende og varig andel i de dermed forbundne økonomiske fordele;
- d) bidrager til den styring af produktion og forarbejdning, der tilstræbes med den fælles fiskeripolitik i forbindelse med de strukturforanstaltninger, der er vedtaget på de områder, der er defineret i artikel 1, litra b), e) og f), i forordning (EØF) nr. 4028/86;
- e) på lang sigt fører til strukturforbedring af forarbejdningen og afsætningen af fiskerivarer og akvakulturprodukter;
- f) forbedrer afsætnings- og distributionsnettet for fiskerivarer og akvakulturprodukter;
- g) bidrager til en forbedring af varenes hygiejnemæssige tilstand, deres kvalitet, holdbarhed og indpakning eller til en bedre anvendelse af biprodukter;
- h) tilskynder til teknisk fornyelse samt til forarbejdning og afsætning af nye arter eller arter, der ikke udnyttes tilstrækkeligt;
- i) bidrager til, at de forarbejdede varer tilpasses forbrugernes efterspørgsel til rimelige priser;
- j) bidrager til at skabe stabilitet på markedet for fiskerivarer og akvakulturprodukter;
- k) medvirker til at opretholde regelmæssige og hensigtsmæssige råvareforsyninger til forarbejdningsindustrien i fiskeri- og akvakultursektoren eller som, med en hen-

sigtsmæssig produktionsproces, gør det muligt at ændre denne råvareforsyning;

- 1) tager hensyn til underskuddet på fiskerivarer i Fællesskabet og til behovet for en afbalanceret udnyttelse af Fællesskabets interne ressourcer;
2. Den fælles aktion gælder for hele Fællesskabet.
3. Det vigtigste formål for den fælles aktion er at bidrage til at opfylde mål nr. 5a som defineret i artikel 1 i forordning (EØF) nr. 2052/88 ved at fremskynde tilpasningen i fiskeri- og akvakulturstrukturerne til udviklingen i den fælles fiskeripolitik på de betingelser, der er fastsat i forordning (EØF) nr. 4256/88.
4. Den fælles aktion supplerer nationale aktioner af samme art og bidrager til, at de kan gennemføres inden for rammerne af et partnerskab mellem Fællesskabet og medlemsstaterne som omhandlet i artikel 4 i forordning (EØF) nr. 2052/88.

AFSNIT I

SEKTORPLANER

*Artikel 2***Generelle retningslinjer for sektorplanerne**

For at forbedre forarbejdningen og afsætningen af fiskerivarer og akvakulturprodukter udarbejder hver medlemsstat en sektorplan for hele fiskeri- og akvakultursektoren. Sektorplanen opstilles på nationalt niveau under hensyn til de regionale data, der eventuelt er til rådighed i den berørte medlemsstat, således at sektoren for forarbejdning og afsætning af fiskerivarer og akvakulturprodukter integreres, planlægges og forvaltes effektivt, og planen udformes på en sådan måde, at der:

- skabes et levedygtigt erhverv i overensstemmelse med Fællesskabets politik, specielt den fælles fiskeripolitik, som på mellemlang sigt tager højde for den forventede udvikling i råvareforsyningen og passer til det eksisterende fiskeri og de eksisterende fiskeri- og akvakulturstrukturer;
- skabes en udvikling og tilpasning af forarbejdnings- og afsætningssektoren inden for fiskeri og akvakultur og en forbedring af kvaliteten og hygiejnen for at øge produktiviteten og værditilvæksten og imødekomme producenterne behov og forbrugernes efterspørgsel;
- tages hensyn til de socio-økonomiske behov i fiskeri- og akvakulturindustrien og til de forventede virkninger af denne forordning.

Medlemsstaterne sikrer, at der er sammenhæng mellem den nationale sektorplan og regionaludviklingsplanerne, når disse omfatter foranstaltninger vedrørende fiskeri og akvakultur.

Artikel 3

Sektorplanens indhold

1. Sektorplanen skal indeholde en oversigt over de aktioner, der er iværksat i løbet af de forudgående tre til fem år, samt en beskrivelse af de nuværende forhold i sektoren for forarbejdning og afsætning af fiskerivarer og akvakulturprodukter.
2. Den skal indeholde en præcis angivelse af sektorens behov og de foranstaltninger, der vil blive iværksat for at opfylde disse behov og gøre Fællesskabets interventioner berettiget.
3. Den skal ligeledes indeholde en angivelse af, hvilken politik medlemsstaten vil føre i planens gyldighedsperiode, samt en præcis angivelse af mål og finansieringsplan.
4. Planens gennemførelse må ikke strække sig over mere end fem år.
5. Bilaget indeholder til orientering en model til en sektorplan samt de oplysninger, som en sådan plan skal indeholde.

Artikel 4

Ajourføring og nye sektorplaner

Hvis den periode, som medlemsstaten oprindeligt har fastsat for gennemførelse af sektorplanen, udløber, eller en større ændring af denne plan er nødvendig, skal der udarbejdes en ny eller en ajourført sektorplan. Ud over de i artikel 3 omhandlede oplysninger skal planen indeholde en rapport om:

- a) hvilke fremskridt der er gjort i forhold til prognoserne for den tidligere plan, specielt i forbindelse med tilvejebringelse af offentlige midler;
- b) udviklingen med hensyn til forarbejdning og afsætning af varer samt nødvendigheden af en ajourføring af planen eller udarbejdelse af en ny.

Artikel 5

Procedure for forelæggelse af sektorplaner og godkendelse af fællesskabsstøtterammer

1. Medlemsstaterne forelægger Kommissionen de første sektorplaner senest tre måneder efter denne forordnings ikrafttræden.

Datoerne for forelæggelse af senere planer og tilpasninger til eksisterende planer fastsættes af Kommissionen i samråd med den pågældende medlemsstat.

2. På grundlag af sektorplanerne træffer Kommissionen i forståelse med de berørte medlemsstater beslutning om fællesskabsstøtterammerne for fiskerivarer og akvakulturprodukter inden seks måneder i overensstemmelse med artikel 11 i forordning (EØF) nr. 2052/88 og efter fremgangsmåden i artikel 8, stk. 2 og 3, i forordning (EØF) nr. 4253/88 efter udtalelse fra Den Stående Fiskeristrukturkomité, der er nedsat i medfør af artikel 47 i forordning (EØF) nr. 4028/86.

3. Som led i godkendelsesproceduren drager Kommissionen omsorg for, at fællesskabsstøtterammerne svarer til prioriteringerne for Fællesskabets politik på de forskellige områder, navnlig den fælles fiskeripolitik.

4. Kommissionen kan tage hensyn til foranstaltninger, der henhører under denne forordnings anvendelsesområde, når der skal udarbejdes fællesskabsstøtterammer for områder under mål nr. 1, 2 og 5 b som fastsat i afsnit III i forordning (EØF) nr. 4253/88. Disse foranstaltninger skal være i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning.

Med hensyn til disse foranstaltninger indhenter Kommissionen, inden den træffer sin beslutning, udtalelse fra Den Stående Fiskeristrukturkomité, der er nedsat i medfør af artikel 47 i forordning (EØF) nr. 4028/86.

AFSNIT II

OPERATIONELLE PROGRAMMER, GLOBALTILSKUD, EGENE PROJEKTER

Artikel 6

Interventionsformer

1. Ved anvendelse af denne forordning kan Fællesskabets interventioner antage en eller flere af følgende former:

- samfinansiering af operationelle programmer
- ydelse af globaltilskud
- samfinansiering af egnede projekter

- støtte til pilot- og demonstrationsprojekter samt til faglig bistand og undersøgelser som forberedelse til aktioner

som anført i artikel 5, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2052/88.

2. Samfinansiering af operationelle programmer og ydelse af globaltilskud er de vigtigste støtteformer.

3. Kun egnede projekter vedrørende nye forarbejdnings- og afsætningsenheder kan samfinansieres. I så tilfælde finder de grænser, der er omhandlet i artikel 16, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 4253/88, ikke anvendelse.

Artikel 7

Pilot- og demonstrationsprojekter, faglig bistand, undersøgelser

Der kan i overensstemmelse med artikel 8 i forordning (EØF) nr. 4256/88 ydes støtte inden for en grænse på 1 % af den årlige bevillingsramme, der er fastsat i budgettet, til:

- pilot- og demonstrationsprojekter vedrørende forarbejdning eller afsætning af forskellige arter, især hvis der er tale om nye arter
- faglig bistand og de nødvendige forberedende undersøgelser
- evalueringsundersøgelser af effektiviteten af de ved nærværende forordning fastsatte foranstaltninger.

Artikel 8

Støtteansøgninger

1. Støtteansøgninger udarbejdes på de betingelser, der er omhandlet i artikel 14, stk. 1, og i artikel 16, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 4253/88, og forelægges Kommissionen af medlemsstaten eller med dennes tilslutning af det organ, som medlemsstaten har udpeget hertil.

Alle ansøgninger vedrører en af de i artikel 6, stk. 1, i nærværende forordning anførte støtteformer og skal være forenelig med den fællesskabsstøtteramme, der er vedtaget af Kommissionen i henhold til artikel 5, stk. 2, i denne forordning.

2. Støtteansøgningerne skal indeholde de nødvendige oplysninger, for at Kommissionen kan:

- vurdere, om de foreslåede foranstaltninger er i overensstemmelse med Fællesskabets politikker, navnlig den fælles fiskeripolitik
- vurdere, på hvilken måde den foreslåede aktion bidrager til en forbedring af forarbejdnings- og afsætningsstrukturerne, hvilken sammenhæng der er mellem de foranstaltninger, den består af, samt hvordan disse foranstaltninger er i overensstemmelse med udvælgelseskriterier og den fællesskabsstøtteramme, Kommissionen selv har godkendt
- undersøge, om den foreslåede aktion har positive virkninger for fiskeriets og akvakulturens produktive sektor, samt hvilken betydning det har, hvis produktionskapaciteten eventuelt øges
- kontrollere, om gennemførelsesbestemmelserne og finansieringen kan sikre en effektiv gennemførelse af foranstaltningerne
- kontrollere, at fællesskabsforskrifterne om indgåelse af offentlige kontrakter er overholdt

- afgøre, hvilken form for støtte den skal yde
- vurdere helhedsvirkningerne for miljøet, og hvilke midler der kan kompensere de negative virkninger eller formindskede dem.

3. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages af Kommissionen efter udtalelse fra Den Stående Fiskeristrukturkomité.

AFSNIT III

INVESTERINGER, STØTTEBERETTIGELSE, UDVÆLGELSE

Artikel 9

Investeringsformer

De aktioner, der iværksættes inden for rammerne af denne forordning, består i offentlige, halvoffentlige eller private investeringer, som vedrører fiskerivarer og akvakulturprodukter, og som bl.a. omfatter:

- bygninger og/eller udstyr til bl.a.:
 - udvikling eller rationalisering af faciliteter til opskæring, filetering, saltning, tørring, røgning, hovedskæring, udtagning af indvolde, afskinding samt marinering, kogning og emballering i dåse eller andre former for emballering
 - bulkpakning af varer og detailpakning af varer
 - auktionshandel og anlæg til første afsætning
 - anlæg til oplagring, køleoplagring og indfrysning
- investeringer i ny forarbejdningsmekanik
- anlæg til forbedring af kvaliteten af og hygiejnen i produktions- og afsætningsprocesserne, herunder bl.a. anlæg til behandling af krebsdyr, bløddyr og skaldyr, samt vandrensningsanlæg
- alt nødvendigt udstyr til forarbejdning og afsætning af varerne, lige fra det øjeblik, hvor fangsten udlosses i havnen, til slutproduktet er opnået.

Artikel 10

Støtteberettigelse

1. Der kan i hele Fællesskabet ydes fællesskabsstøtte til de investeringer, der er defineret i artikel 9.
2. For at denne støtte kan ydes, skal investeringerne dog:
 - bl.a. indgå i en af de kategorier, der er defineret i artikel 9

- være en integrerende del af en fællesskabsstøtteramme og bidrage til vedvarende økonomiske virkninger af den strukturforbedring, der er målet for denne ramme
- give tilstrækkelig garanti for teknisk og økonomisk levedygtighed
- give sikkerhed for, at størstedelen af råvareforsyningen har oprindelse i Fællesskabet.

3. Investeringerne er ikke støtteberettigede i de tilfælde, hvor de vedrører:

- forarbejdning af varerne om bord på fartøjerne
- fiskerivarer og akvakulturprodukter, der skal anvendes og forarbejdes til andre formål end konsum, undtagen hvis der er tale om investeringer, der udelukkende er bestemt til behandling, forarbejdning eller afsætning af affald fra fiskerivarer
- detailhandelssektoren
- køretøjer til transport og distribution af fiskerivarer og akvakulturprodukter
- arbejder, der er blevet påbegyndt før datoen for Kommissionens modtagelse af støtteansøgningen; dog anses arbejder, der er blevet påbegyndt senest seks måneder før datoen for Kommissionens modtagelse af støtteansøgningen for støtteberettigede i forbindelse med et operationelt program eller et globaltilskud
- andre varer end dem, der er anført i bilag II til Traktaten.

Kommissionen kan dog godkende investeringer, der vedrører andre varer, som støtteberettigede, i det omfang støttemodtagerne har direkte kontraktmæssige forbindelser til producenterne af fiskeri- og akvakulturbasisprodukter.

4. I forbindelse med de i stk. 1 omhandlede investeringer kan der ydes støtte til udgifter til:

- a) opførelse og erhvervelse af fast ejendom, bortset fra køb af jord;
- b) erhvervelse af nye maskiner og nyt udstyr, herunder også datamater, programmeller og edb-programmer;
- c) dækning af generalomkostninger, såsom arkitekt-, ingeniør- og konsulentonorarer, feasibility-undersøgelser med indtil 12 % af de omkostninger, der er omhandlet i litra a) og b).

Artikel 11

Udvælgelsesprioriteter

Investeringerne skal sikre en rationel udvikling inden for forarbejdningen og afsætningen af fiskerivarer og akvakulturprodukter og sikre råvareproducenterne en rimelig og varig andel i det økonomiske udbytte af disse investeringer.

Almindeligvis vil der blive givet prioritet til investeringer, der vedrører en eller flere af følgende kategorier:

- opførelse, modernisering og rationalisering af auktions- og salgshaller, der anvendes ved første salg af varer, der landes fra fiskerfartøjer, som fører en medlemsstats flag
- oplagring og håndtering af fiskerivarer og akvakulturprodukter
- røgning af fiskerivarer og akvakulturprodukter
- udstyr til forberedelse af fangsten til første salg og til filettering af fersk fisk samt tilvirkning af frosset fisk
- tilvirkning på landjorden af færdigvarer på grundlag af fisk, der fanges og i givet fald nedfryses om bord på et fartøj, som fører en medlemsstats flag
- konserves- og halvkonservesfabrikker, herunder marineringssteknik, når der er tale om investering i avancerede og rentable produktionsenheder, der kan klare sig i den fri konkurrence på det internationale marked
- udvikling af nye varer og ny teknologi, baseret på resultaterne af forsknings-, pilot- og demonstrationsprojekter
- forbedring af produktions- og afsætningsprocessens kvalitet og hygiejniske betingelser
- forøgelse af varenes værditilvækst.

Der skal ligeledes gives prioritet til investeringer foreslået af råvareproducenter, producentsammenslutninger eller producentorganisationer og køoperativer under særlig hensyntagen til små og mellemstore virksomheders behov.

Artikel 12

Støttemodtagere

1. Der ydes fællesskabsstøtte til fysiske eller juridiske personer med ansvar for investeringer eller grupper af sådanne, det være sig offentlige, halvoffentlige eller private.

2. Fællesskabsstøtten udbetales i henhold til betingelserne i artikel 15 i nærværende forordning:

- enten af den myndighed, der er udpeget i overensstemmelse med artikel 14, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 4253/88
- eller af den formidler, der er udpeget i overensstemmelse med artikel 16, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 4253/88

*Artikel 13***Beslutning om tildeling af støtte og budgetforpligtelser**

1. Kommissionen træffer beslutning vedrørende tildeling af støtte almindeligvis inden for en frist på seks måneder fra datoen for modtagelse af ansøgningen om støtte.

2. Medlemsstaterne underrettes i forvejen om de beslutninger Kommissionen har til hensigt at træffe. På anmodning af en medlemsstat høres Den Stående Fiskeristrukturkomité om Kommissionens beslutningsudkast.

3. De i stk. 1 omhandlede beslutninger meddeles den berørte medlemsstat samt den myndighed eller den formidler, der er omhandlet i henholdsvis artikel 14, stk. 1, og artikel 16, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 4253/88.

4. I forbindelse med aktioner, der løber over flere år, sender den i stk. 2 omhandlede myndighed eller formidler hvert år Kommissionen de oplysninger, der er nødvendige for at indgå forpligtelser for de årlige trancher, der er omhandlet i artikel 20, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 4253/88, samt for at det kan efterprøves, om investeringerne er i overensstemmelse med de beslutninger, der er omhandlet i nærværende artikel, stk. 1, og i artikel 5, stk. 2 og 4, i nærværende forordning.

AFSNIT IV

ALMINDELIGE FINANSIELLE BESTEMMELSER OG KONTROL*Artikel 14***Interventionssatser**

1. De tildelte bidrag må i forhold til de støtteberettigede udgifter i forbindelse med investeringer højst udgøre:

- a) 50 % i regioner under mål nr. 1 i overensstemmelse med artikel 8 i forordning (EØF) nr. 2052/88 og bilaget hertil;
- b) 30 % i andre regioner.

Interventionssatserne kan fastsættes inden for fællesskabsstøtterammen under hensyn til betragtningerne i artikel 13 i forordning (EØF) nr. 2052/88.

2. Støtten skal bestå i kapitaltilskud.

Hvis støtten antager en af de former, der er omhandlet i artikel 5, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 2052/88, kan

tilskudsækvivalenten i forhold til de støtteberettigede investeringsudgifter ikke overskride de maksimumssatser, der er fastsat i stk. 1 ovenfor. Disse andre former kan imidlertid ikke iværksættes, før Kommissionen har vedtaget gennemførelsesbestemmelserne herfor efter udtalelse fra Den Stående Fiskeristrukturkomité.

3. Den berørte medlemsstat skal deltage i finansieringen med et beløb svarende til mindst 5 % af de støtteberettigede udgifter til investeringer, som Kommissionen har udvalgt til støtte.

4. De støttemodtagere, der er omhandlet i artikel 12, stk. 1, deltager i de støtteberettigede udgifter til de udvalgte investeringer med et beløb svarende til mindst:

- a) 25 % i områder under mål nr. 1;
- b) 45 % i andre områder.

5. Inden for denne forordnings anvendelsesområde kan medlemsstaterne træffe yderligere støtteforanstaltninger, som er underkastet andre betingelser og regler end dem, der er fastsat i denne forordning, eller hvortil støttebeløbet er højere end de i nærværende artikel fastsatte lofter, på betingelse af at de pågældende foranstaltninger er i overensstemmelse med Traktatens artikel 92, 93 og 94.

*Artikel 15***Procedure for udbetaling af støtten**

1. Betaling af forskud eller restbeløb i overensstemmelse med artikel 21 i forordning (EØF) nr. 4253/88 foretages til den myndighed, der er udpeget i henhold til artikel 14, stk. 1, i nævnte forordning, eller, i påkommende tilfælde, efter aftale med medlemsstaten til den formidler, der er omhandlet i artikel 16, stk. 1, i nævnte forordning.

Restbeløbet udbetales, når medlemsstatens finansielle bidrag som fastsat i artikel 14, stk. 3, i nærværende forordning, er blevet udbetalt til støttemodtageren.

2. Den myndighed eller formidler, der er omhandlet i stk. 1, kontrollerer støttedokumenterne vedrørende modtagernes endelige udgifter og sikrer sig, at der ikke foreligger uregelmæssigheder, inden Fællesskabets bidrag udbetales. Myndigheden eller formidleren foretager ligeledes kontrol på stedet af, om der er overensstemmelse mellem oplysningerne i støtteansøgningen og de faktiske forhold. Udbetalingen til støttemodtageren skal normalt finde sted senest fire uger efter, at der er indgivet anmodning herom til myndighed eller formidler, forudsat at anmodningen indeholder alle de af myndigheden eller formidleren krævede dokumenter samt oplysninger, der viser, at udgifterne var berettigede.

3. Ved udløbet af hvert kvartal sender den myndighed eller formidler, der er omhandlet i stk. 1, Kommissionen en

opgørelse over de udbetalinger, der er foretaget til modtagerne, med angivelse af referencer til de støttedokumenter, der er i dens besiddelse.

4. Den i stk. 1 omhandlede myndighed eller formidler tilsender hvert år Kommissionen en situationsrapport.

5. Gennemførelsesbestemmelserne til stk. 3 og 4 i denne artikel vedtages af Kommissionen efter udtalelse fra Den Stående Fiskeristrukturkomité.

Artikel 16

Verifikation og kontrol

1. Medlemsstaterne indsender en beskrivelse af deres forvaltnings- og kontrolsystemer vedrørende de fællesskabstilskud, der er omhandlet i denne forordning.

2. I medfør af artikel 23 i forordning (EØF) nr. 4253/88 fremsender den myndighed, der er udpeget i overensstemmelse med artikel 14, stk. 1, i nævnte forordning, eller i påkommende tilfælde den i artikel 16, stk. 1, i nævnte forordning omhandlede formidler til Kommissionen på dennes anmodning alle støttedokumenter samt eventuelle andre dokumenter til godtgørelse af, at de finansielle betingelser og andre betingelser er blevet opfyldt.

Artikel 17

Nedsættelse, suspension og ophævelse af støtten

Inden for rammerne af partnerskabet og efter fremgangsmåden i artikel 24 i forordning (EØF) nr. 4253/88 kan Kommissionen beslutte at suspendere, nedsætte eller ophæve sin støtte:

- hvis investeringerne ikke er gennemført som fastsat
- hvis nogle af betingelserne i den i artikel 13, stk. 1, omhandlede kommissionsbeslutning ikke er opfyldt
- hvis fristerne for gennemførelsen ikke er overholdt
- hvis støttemodtageren sælger udstyr eller anlæg, hvortil der er ydet støtte i henhold til denne forordning, inden for henholdsvis seks eller ti år fra erhvervelsen heraf eller arbejdets afslutning, uden forudgående tilladelse fra Kommissionen.

Beslutningen meddeles den pågældende medlemsstat og den myndighed, der er udpeget i overensstemmelse med artikel 14, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 4253/88, eller, i påkommende tilfælde, den formidler, der er omhandlet i artikel 16, stk. 1, i nævnte forordning.

Artikel 18

Årlige bevillinger

Budgetmyndigheden fastsætter for hvert finansår de beløb, som skønnes nødvendige for gennemførelsen af den aktion, der er indført ved denne forordning.

Artikel 19

Tilsyn og evaluering

Tilsyn med og evaluering af de foranstaltninger, der er finansieret i henhold til denne forordning, foretages i overensstemmelse med artikel 25 og 26 i forordning (EØF) nr. 4253/88.

AFSNIT V

ANDRE BESTEMMELSER

Artikel 20

Den ved denne forordning indførte fælles aktion omfatter De Kanariske Øer, Ceuta og Melilla.

Artikel 21

Overgangsbestemmelser

1. Indtil den 31. december 1990 kan der indgives projekter i henhold til forordning (EØF) nr. 355/77.
2. Projekter, der indgives i 1990 i henhold til forordning (EØF) nr. 355/77, men som ikke indgår i en sektorplan, vil indtil den 30. juni 1991 blive behandlet med henblik på ydelse af finansiel støtte i henhold til nævnte forordning.
3. De særlige programmer, som er godkendt af Kommissionen inden for rammerne af forordning (EØF) nr. 355/77 vil ved deres udløb og revision blive forlænget indtil den 30. juni 1991.

Artikel 22

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 1990.

Alle henvisninger i andre retsakter til forordning (EØF) nr. 355/77 vedrørende fiskerisektoren erstattes af henvisninger til denne forordning, bortset fra overgangsbestemmelserne i artikel 21.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. december 1989.

På Rådets vegne

J. MELLICK

Formand

BILAG

OPSTILLING AF EN SEKTORPLAN

A. FISKERI

1. Generel beskrivelse af området

- geografiske forhold
- befolkningsstruktur
- vigtigste økonomiske indikatorer
- beskæftigelsesniveau
- bruttoregionalindkomst (sammensætning og tendenser)
- fiskerisektorens betydning for regionens økonomiske situation i almindelighed.

2. Generel beskrivelse af fiskerisektoren i regionen

2.1. Fiskerflåden

- a) fartøjstyper, karakteristika, anvendte redskaber;
- b) beskæftigelse i direkte tilknytning til fiskerflåden;
- c) områder, hvor flåden opererer på kort, mellemlang og lang sigt; ressourceudviklingen med hensyn til udbytte; oplysningskilder til evaluering af denne udvikling;
- d) fiskerflådens udvikling i regionen efter gennemførelsen af det flerårige udviklingsprogram, der er omhandlet i forordning (EØF) nr. 4028/86, og virkningerne for kapacitet og landinger.

2.2. Havne og landingssteder

- a) beskrivelse af fiskerihavnene (beliggenhed og størrelse);
- b) detaljeret fordeling af de vigtigste arter, der landes, i givet fald med angivelse af, hvorfra indførsel er sket;
- c) beskrivelse af faciliteter i de enkelte havne samt de nuværende behov og problemer.

2.3. Auktionshaller

Antal, kapacitet, beliggenhed og anvendelsesgrad; de solgte arter; nuværende problemer på grund af manglende salgskoncentration; svagheder på grund af utilstrækkelige faciliteter og udstyr eller af andre årsager.

2.4. Køleoplagringskapacitet i området

Oplagringsfaciliteternes beliggenhed i området; omsætning (årlig til- og afgang af varer); den type varer, der oplagres. Utilstrækkelig oplagringskapacitet for lokale og andre fartøjers produktion. Oplagring af varer fra andre regioner (der sondres mellem varer med oprindelse i Fællesskabet og varer med oprindelse uden for Fællesskabet): hvilken type og i hvilken mængde varerne oplagres til forarbejdning; beskrivelse af problemer og mangler.

2.5. Tilknyttede sektorer

Beskrivelse af tilknyttede sektorer i området, hvis sådanne findes (skibsværfter, reparationsværksteder, skibsprovanteringer) og den lokale flådes betydning for økonomien i de pågældende sektorer.

B. AKVAKULTUR

1. Generel beskrivelse af akvakultursektoren i regionen

- a) oversigt over akvakultursektoren, de nuværende forhold og fremtidsplaner (behov, projekter);
- b) beskrivelse af faciliteternes type og omfang samt produktionsmetoder;
- c) beskrivelse af typen og mængden af de produkter, hvortil den pågældende produktion kan tjene som råvare;

- d) beskrivelse af kvaliteten af de pågældende vande og de midler, der anvendes til at opnå en vandkvalitet til akvakulturopdræt i overensstemmelse med fællesskabsbestemmelserne;
- e) beskrivelse af, hvilke miljøbeskyttelsesforanstaltninger der er truffet.

C. FORARBEJDNINGS- OG AFSÆTNINGSSEKTOREN

1. Forarbejdning

Detaljerede statistiske oplysninger om sektoren (antal virksomheder, varetyper); nuværende råvarekilder; sektorens problemer i forbindelse med tilpasning til konkurrencen fra andre virksomheder i og uden for Fællesskabet; nuværende problemer vedrørende udstyr og råvarekilder; detaljeret beskrivelse af de nuværende forhold og fremtidsplaner for så vidt angår de forskellige fiskerivarer og akvakulturprodukter.

2. Afsætning

Detaljerede statistiske oplysninger om sektoren (antal virksomheder, hvilken type afsætning, der anvendes); beskrivelse af den fremtidige salgs- og markedsføringspolitik inden for de enkelte sektorer for så vidt angår de forskellige fiskerivarer og akvakulturprodukter.

D. PROGRAMMETS MÅL OG FORVENTEDE RESULTATER I DEN PÅGÆLDENDE PERIODE

Der skal gøres nøje rede for, hvilke mål der skal nås for at afhjælpe ovennævnte svagheder, og hvordan dette vil berøre de forskellige sektorer.

Det skal ligeledes angives, hvilke foranstaltninger medlemsstaterne har planlagt for forarbejdnings- og afsætningssektorens udvikling, herunder om der er tale om retlige, finansielle eller andre foranstaltninger, og det skal anføres, hvor mange og hvilken type projekter der forelægges inden for programmets rammer.

Der skal også gøres rede for det forventede niveau af Fællesskabets finansiering samt for de eventuelle konsekvenser af et fuldstændigt eller delvist afslag på støtte. Der skal udarbejdes en finansieringsplan til formålet, og denne skal, hvis medlemsstaten ønsker det, opdeles i årlige trancher.

Der skal anføres, hvorfor de pågældende mål er opstillet, hvordan de vil blive til gavn for regionen, og hvilken virkning deres gennemførelse vil få for regionens økonomi.

E. OPLYSNINGER

- a) en afgrænsning af de geografiske områder, hvor fiskeri og akvakultur har betydning, baggrunden for forarbejdnings- og afsætningssektoren samt en begrundelse for afgrænsningen;
- b) en analyse af den nuværende situation og en beskrivelse af tidligere og fremtidige tendenser, der berettiger til intervention, specielt med hensyn til:
 - de økonomiske og sociale forhold i området i almindelighed, i det omfang, de er af betydning for sektorplanen, især fiskeri- og akvakultursektoren
 - fiskeri- og/eller akvakulturerhvervets betydning for økonomien
 - forholdene med hensyn til forarbejdningen og afsætningen af fiskerivarer og/eller akvakulturprodukter, særlig de berørte virksomheders nuværende kapacitet og deres geografiske fordeling;
- c) de behov, som planen skal imødekomme, og de mål, der tilstræbes med denne, såsom antal, type og størrelse af forarbejdningenheder, oplagringsfaciliteter og auktionslokaler, men også det antal arbejdspladser, der forventes oprettet, samt de arter og mængder af råvarer, der skal forarbejdes;
- d) de midler, der er taget i brug for at forbedre de sanitære forhold i hvert led af forarbejdningen og afsætningen af fiskerivarer og akvakulturprodukter;
- e) den foreslåede strategi for markedsføring og salg af de forarbejdede varer inden for de enkelte sektorer;
- f) de planlagte midler til virkeliggørelse af planen, specielt det samlede investeringsbeløb og medlemsstatens finansielle bidrag;

- g) forbindelserne, samordningen og sammenhængen mellem sektorplanen og andre nationale programmer og fællesskabsprogrammer i området, specielt de foranstaltninger, der er truffet i henhold til forordning (EØF) nr. 4028/86 om fællesskabsforanstaltninger til forbedring og tilpasning af fiskeri- og akvakulturstrukturerne;
 - h) en beskrivelse af arten af og betingelserne for den nationale støtte samt af nationale og regionale forskrifter vedrørende denne;
 - i) en vejledende liste over typer af investeringer og sådanne andre foranstaltninger, som kan finansieres under planen (Kommissionen træffer senere beslutning om, hvilke oplysninger der skal indgives om hver enkelt investering);
 - j) de nationale kriterier for udvælgelse af investeringer, som ikke tidligere er nævnt, da det ikke kan forventes, at en sektorplan kan indeholde alle nærmere enkeltheder om hver enkelt investering i dens gyldighedsperiode;
 - k) en angivelse af, hvordan der med de investeringer, der forventes finansieret, kan opnås råvareforsyninger, idet der tages hensyn til EF-ressourcer, ressourcer fra tredjelande, udviklingen i fiskeriaftaler, aftaler om internationale farvande og alle forsyningskilder uden for EF;
 - l) en vejledende beskrivelse af de typer varer, der forventes markedsført, og hvordan situationen er for disse varer i forhold til markedsforholdene i Fællesskabet;
 - m) de samlede virkninger for miljøet af de foranstaltninger, der er planlagt, hvis disse virkninger er omfattende, samt angivelse af hvordan de kan afhjælpes;
 - n) angivelse af en tidsfrist for planens gennemførelse, som ikke må strække sig over mere end fem år;
 - o) de administrative, retlige og finansielle foranstaltninger, der er truffet, eller som skal træffes, for at gennemføre planen, navnlig oplysninger om aktionens form og de myndigheder eller formidlere, der er udpeget i overensstemmelse med artikel 14, stk. 1, og artikel 16, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 4253/88.
-

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 4043/89

af 19. december 1989

om åbning og forvaltning af autonome fællesskabstoldkontingenter for visse fiskerivarer (1990)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Euro-
pæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 28,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

Fællesskabets forsyning med fisk af visse arter samt filet afhænger for tiden af indførsler fra tredjelande; det er i Fællesskabets interesse delvis at suspendere toldsatserne for de pågældende varer inden for rammerne af fællesskabstoldkontingenter af passende størrelse; for ikke at skade mulighederne for udviklingen af fiskeriet af disse varer i Fællesskabet samtidig med at der sikres de forarbejdende industrier tilstrækkelige forsyninger, bør der for perioden fra 1. april til 31. december 1990 åbnes toldkontingenter med varierende satser afhængige af de forskellige varers følsomhed på fællesskabsmarkedet;

der bør navnlig skabes sikkerhed for lige og vedvarende adgang for alle Fællesskabets importører til nævnte kontingenter samt for anvendelse uden afbrydelse af de for disse kontingenter fastsatte satser ved enhver indførsel af de

pågældende varer i samtlige medlemsstater, indtil kontingenterne er opbrugt; der bør træffes de nødvendige foranstaltninger til at sikre en effektiv fællesskabsforvaltning af disse toldkontingenter, idet medlemsstaterne skal kunne trække de fornødne mængder på kontingenterne, svarende til de faktisk konstaterede indførsler; denne form for forvaltning kræver et snævert samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen;

da Kongeriget Belgien, Kongeriget Nederlandene og Storherzogdommet Luxembourg er forenet i og repræsenteres af Den Økonomiske Union Benelux, kan enhver disposition vedrørende forvaltningen af kontingenterne træffes af et af dens medlemmer —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Fra 1. april til 31. december 1990 suspenderes toldsatserne ved indførsel af nedennævnte varer til det niveau og inden for rammerne af de fællesskabstoldkontingenter, som er anført herfor:

Løbe- nummer	KN-kode (¹)	Varebeskrivelse	Kontingent- mængde (tons)	Kontingent- toldsats (%)
09.2753	ex 0302 50 ex 0302 69 35 ex 0303 60 ex 0303 79 41	Torsk (<i>Gadus morhua</i> , <i>Gadus ogac</i> og <i>Gadus macrocephalus</i>) og fisk af arten <i>Boreogadus saida</i> (polartorsk), undtagen lever, rogn og mælke deraf, fersk, kølet eller frosset, bestemt til forarbejdning (a) (b)	40 000	3,7
09.2755	ex 0302 63 00 ex 0303 73 00	Sej (<i>Pollachius virens</i>), undtagen lever, rogn og mælke deraf, fersk, kølet eller frosset, bestemt til forarbejdning (a) (b)	15 000	3,7
09.2757	ex 0302 62 00 ex 0303 72 00	Kuller (<i>Melanogrammus aeglefinus</i>), undtagen lever, rogn og mælke deraf, fersk, kølet eller frosset, bestemt til forarbejdning (a) (b)	10 000	3,7
09.2765	0305 62 00 0305 69 10	Torsk (<i>Gadus morhua</i> , <i>Gadus ogac</i> og <i>Gadus macrocephalus</i>) og fisk af arten <i>Boreogadus saida</i> (polartorsk), saltet eller i saltlage, men ikke tørret eller røget	53 000	7
09.2767	0305 51 10 0305 59 11	Torsk (<i>Gadus morhua</i> , <i>Gadus ogac</i> og <i>Gadus macrocephalus</i>) og fisk af arten <i>Boreogadus saida</i> (polartorsk), tørret, ikke saltet (tørfisk) eller røget	800	10
09.2769	ex 0305 30 11 ex 0305 30 19	Filet af torsk (<i>Gadus morhua</i> , <i>Gadus ogac</i> og <i>Gadus macrocephalus</i>) og af fisk af arten <i>Boreogadus saida</i> (polartorsk), tørret, også saltet	1 200	11

Løbe-nummer	KN-kode (¹)	Varebeskrivelse	Kontingent-mængde (tons)	Kontingent-toldsats (%)
09.2771	ex 0305 30 90	Filet af sej (<i>Pollachius virens</i>), saltet, bestemt til forarbejdning (a) (b)	3 500	10
09.2773	ex 0306 13 10 ex 0306 23 10	Rejer af arten <i>Pandalus borealis</i> , med skal, fersk, kølet eller frosset, bestemt til forarbejdning (a) (b)	5 000	7
09.2789	ex 0302 21 10 ex 0303 31 10	Hellefisk (<i>Reinhardtius hippoglossoides</i>), fersk, kølet eller frosset, bestemt til forarbejdning (a) (b)	2 000	4

(¹) Se Taric-koderne i bilaget.

(a) Kontrollen med anvendelsen til dette særlige formål sker i henhold til de fællesskabsbestemmelser, der er udstedt på dette område.

(b) Adgangen til dette toldkontingent er betinget af, at produkterne skal undergå alle former for behandling, dog ikke såfremt de er bestemt til udelukkende at undergå en eller flere af følgende behandlinger:

- rensning, afskæring af hoved og hale
- opskæring med undtagelse af filetering eller opskæring af frosne blokke
- sortering
- mærkning
- emballering
- køling
- frysning
- dybfrysning
- optøning, adskillelse.

Adgangen til dette toldkontingent finder ikke anvendelse på produkter, som skal undergå anden form for behandling, der giver adgang til kontingentet, såfremt denne behandling foretages på detailsalgs- eller restaurationsniveau. Nedsættelsen finder udelukkende anvendelse for fisk bestemt til menneskeføde.

2. Inden for rammerne af disse toldkontingenter anvender Kongeriget Spanien og Den Portugisiske Republik toldsatser, der er beregnet i henhold til bestemmelserne herom i tiltrædelsesakten.

3. Indførslerne af de pågældende varer er kun omfattet af de i stk. 1 nævnte kontingenter, hvis prisen franko grænse, fastsat af medlemsstaterne i henhold til artikel 21 i forordning (EØF) nr. 3796/81 (¹), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3468/88 (²), mindst er lig med den referencepris, som Fællesskabet har fastsat eller skal fastsætte for de pågældende varer eller varekategorier.

Artikel 2

De i artikel 1 omhandlede toldkontingenter forvaltes af Kommissionen, der kan tage de nødvendige administrative forholdsregler, for at sikre en effektiv administration af disse.

Artikel 3

Såfremt en importør i en medlemsstat indgiver en angivelse til fri omsætning med anmodning om præferencebehandling for en vare omhandlet i denne forordning, og såfremt toldmyndighederne imødekommer denne anmodning, trækker denne medlemsstat ved meddelelse til Kommissionen på den omhandlede kontingentmængde en mængde svarende til behovet.

(¹) EFT nr. L 379 af 31. 12. 1981, s. 1.

(²) EFT nr. L 305 af 10. 11. 1988, s. 1.

Anmodningerne om sådanne træk med oplysninger om datoen for antagelsen af de nævnte angivelser skal straks fremsendes til Kommissionen.

Sådanne træk tillades af Kommissionen afhængig af datoen for, hvornår toldmyndighederne i den pågældende medlemsstat har antaget angivelserne til fri omsætning, og forudsat at den resterende kontingentmængde giver mulighed herfor.

Såfremt en medlemsstat ikke udnytter de trukne mængder, tilbagefører den hurtigst muligt disse til den tilsvarende kontingentmængde.

Såfremt de mængder, der er anmodet om, overstiger den disponible rest af kontingentmængden, sker tildelingen i forhold til de mængder, der er anmodet om. Medlemsstaterne underrettes af Kommissionen om de foretagne træk.

Artikel 4

Hver medlemsstat sikrer importørerne af den pågældende vare lige og vedvarende adgang til kontingentet, så længe den resterende kontingentmængde giver mulighed herfor.

Artikel 5

Medlemsstaterne og Kommissionen indgår et snævert samarbejde for at sikre, at denne forordning overholdes.

Artikel 6

Denne forordning træder i kraft den 1. april 1990.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. december 1989.

På Rådets vegne

J. MELLICK

Formand

BILAG

Løbenummer	KN-kode	Taric-kode
09.2753	ex 0302 50 10	* 10
	ex 0302 50 90	* 11
	ex 0302 50 90	* 91
	ex 0302 69 35	* 10
	ex 0303 60 11	* 10
	ex 0303 60 19	* 10
	ex 0303 60 90	* 10
	ex 0303 79 41	* 10
09.2755	ex 0302 63 00	* 10
	ex 0303 73 00	* 10
09.2757	ex 0302 62 00	* 10
	ex 0303 72 00	* 10
09.2769	ex 0305 30 11	* 10
	ex 0305 30 19	* 10
09.2771	ex 0302 21 10	* 10
	ex 0303 31 10	* 10
09.2773	ex 0306 13 10	* 10
	ex 0306 23 10	* 11
	ex 0306 23 10	* 91
09.2789	ex 0305 30 90	* 13

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 4044/89

af 19. december 1989

om delvis og midlertidig suspension af de autonome satser i Den Fælles Toldtarif for visse fiskefileter

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 28,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtning:

Fællesskabets forsyning med fileter af visse arter af fisk afhænger for tiden af indførsler fra tredjelande; det er i Fællesskabets interesse delvis at suspendere toldsatserne for de pågældende varer; for ikke at skade mulighederne for udviklingen af fremstillingen af konkurrerende varer i Fællesskabet samtidig med at der sikres de forarbejdende industrier tilstrækkelige forsyninger, bør disse suspensionsforanstaltninger kun indføres for perioden 1. april til 31. december 1990 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Fra 1. april til 31. december 1990 suspenderes de autonome satser i Den Fælles Toldtarif for nedennævnte varer til det niveau som er anført for hver enkelt vare:

KN-kode (¹)	Varebeskrivelse	Toldsats (%)
ex 0304 20 57 ex 0304 90 47	Filet og kød af kulmule (Merluccius-arter, undtagen arterne Merluccius merluccius, Merluccius bilinearis og Merluccius carpensis), i form af industriblokke, frosset, bestemt til forarbejdning (a) (b)	11
ex 0304 20 85	Filet af alaskasej (Theragra chalcogramma), i form af industriblokke, frosset, bestemt til forarbejdning (a) (b)	11

(¹) Se Taric-koderne i bilaget.

- (a) Kontrollen med anvendelsen til dette særlige formål sker i henhold til de fællesskabsbestemmelser, der er udsendt på dette område.
- (b) Adgangen til denne suspension er betinget af, at produkterne skal undergå alle former for behandling, dog ikke såfremt de er bestemt til udelukkende at undergå en eller flere af følgende behandlinger:
- rensning, afskæring af hoved og hale
 - opskæring med undtagelse af filetering eller opskæring af frosne blokke
 - sortering
 - mærkning
 - emballering
 - køling
 - frysning
 - dybfrysning
 - optøning, adskillelse.

Adgangen til denne suspension finder ikke anvendelse på produkter, som skal undergå anden form for behandling, der giver adgang til suspensionen, såfremt denne behandling foretages på detailsalgs- eller restaurationsniveau. Nedsættelsen finder udelukkende anvendelse for fisk bestemt til menneskeføde.

2. Inden for rammerne af disse suspensioner anvender Kongeriget Spanien og Den Portugisiske Republik toldsatser, der er beregnet i henhold til bestemmelserne herom i tiltrædelsesakten.

3. Indførslerne af de pågældende varer er kun omfattet af de i stk. 1 nævnte suspensioner, hvis prisen franko grænse, fastsat af medlemsstaterne i henhold til artikel 21 i forordning (EØF) nr. 3796/81 ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3468/88 ⁽²⁾, mindst er lig med den referencepris, som Fællesskabet har fastsat eller skal fastsætte for de pågældende varer eller varekategorier.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. april 1990.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. december 1989.

På Rådets vegne

J. MELLICK

Formand

BILAG

KN-kode	Taric-kode
ex 0304 20 57	* 03
ex 0304 20 57	* 81
ex 0304 20 85	* 10

⁽¹⁾ EFT nr. L 379 af 31. 12. 1981, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 305 af 10. 11. 1988, s. 1.

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 4045/89

af 21. december 1989

om medlemsstaternes kontrol med de foranstaltninger, der indgår i ordningen for finansiering gennem Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Garantisektionen, og om ophævelse af direktiv 77/435/EØF

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,
og

ud fra følgende betragtninger:

Efter artikel 8 i Rådets forordning (EØF) nr. 729/70 af 21. april 1970 om finansiering af den fælles landbrugspolitik ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2048/88 ⁽⁴⁾, træffer medlemsstaterne de fornødne forholdsregler for at sikre, at de foranstaltninger, der finansieres af Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), rent faktisk er blevet gennemført, og at det er sket på behørig måde, for at forhindre og forfølge uregelmæssigheder og for at inddrive beløb, der på grund af uregelmæssigheder eller forsømmelse er blevet uretmæssigt udbetalt;

kontrollen af de støttemodtagende eller betalingspligtige virksomheders forretningspapirer kan være et yderst effektivt middel til kontrol med de foranstaltninger, der indgår i ordningen for finansiering gennem EUGFL, Garantisektionen; denne kontrol supplerer den øvrige kontrol, som medlemsstaterne allerede foretager; denne forordning påvirker endvidere ikke nationale kontrolbestemmelser, der måtte være mere omfattende end de ved denne forordning fastsatte;

medlemsstaterne skal tilskyndes til at skærpe den kontrol med de støttemodtagende eller betalingspligtige virksomheders forretningspapirer, som de foretager efter direktiv 77/435/EØF ⁽⁵⁾;

gennem medlemsstaternes iværksættelse af de bestemmelser, der følger af direktiv 77/435/EØF, har det kunnet konstateres, at det er nødvendigt at ændre den nuværende ordning ud fra de indvundne erfaringer; sådanne ændringer bør under hensyntagen til arten af de pågældende bestemmelser indarbejdes i en forordning;

det bør fastlægges, hvilke dokumenter denne kontrol skal foretages på grundlag af, således at der kan foretages en fuldstændig kontrol;

ved udvælgelsen af, hvilke virksomheder der skal kontrolleres, må der tages hensyn til arten af de foranstaltninger, der gennemføres under medlemsstaternes ansvar, og til fordelingen af de støttemodtagende eller betalingspligtige virksomheder i forhold til deres finansielle betydning i ordningen for finansiering gennem EUGFL, Garantisektionen;

desuden bør det fastsættes, hvilket omfang denne kontrol af forretningspapirer mindst skal have; omfanget skal fastsættes efter en metode, der gør det muligt at undgå, at der opstår væsentlige forskelle mellem medlemsstaterne på grund af deres særlige udgiftsstruktur inden for EUGFL, Garantisektionen; metoden kan fastlægges, ved som reference at anvende antallet af virksomheder med en vis betydning inden for ordningen med finansiering gennem EUGFL, Garantisektionen;

det bør fastlægges, hvilke bemyndigelser kontrolpersonalet har, og hvilke forpligtelser virksomhederne har til i en bestemt periode at stille forretningspapirer til rådighed for dette personale og til at give det de ønskede oplysninger; der bør endvidere gives mulighed for i visse tilfælde at beslaglægge forretningspapirer;

for at tage hensyn til den internationale struktur inden for handelen med landbrugsprodukter og med henblik på gennemførelsen af det indre marked må der indledes et samarbejde mellem medlemsstaterne; desuden må der på EF-plan udarbejdes et centralt register over de støttemodtagende eller betalingspligtige virksomheder, der er etableret i tredjelande;

selv om det i første række påhviler medlemsstaterne at vedtage kontrolprogrammer, skal disse programmer dog meddeles Kommissionen, således at den kan udføre sine overvågnings- og koordineringsopgaver, og således at programmerne bliver vedtaget på grundlag af relevante kriterier; kontrollen kan således koncentreres omkring sektorer eller virksomheder, hvor risikoen for svig er stor;

de tjenester, der foretager kontrol i henhold til denne forordning bør være organiseret således, at de er uafhængige af de tjenester, der foretager kontrollen inden udbetaling;

det er nødvendigt, at hver medlemsstat råder over en særlig tjeneste, der skal føre tilsyn med anvendelsen af denne forordning og sørge for koordinering af kontrol foretaget i henhold til denne forordning; denne tjenestes personale kan foretage kontrol af virksomhederne efter denne forordning;

⁽¹⁾ EFT nr. C 192 af 29. 7. 1989, s. 15.

⁽²⁾ EFT nr. C 291 af 20. 11. 1989, s. 105.

⁽³⁾ EFT nr. L 94 af 28. 4. 1970, s. 13.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 185 af 15. 7. 1988, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 172 af 12. 7. 1977, s. 17.

det er hensigtsmæssigt at styrke de tjenester, det påhviler at føre tilsyn med anvendelsen af denne forordning, ved at Fællesskabet midlertidigt yder et gradvis faldende bidrag til dækning af medlemsstaternes udgifter til ansættelse af yderligere personale, og til dækning af visse andre udgifter, f.eks. til uddannelse af personale til disse tjenester og til understyr til tjenesterne;

der bør opstilles et overslag over, hvor stort et beløb fra Fællesskabet der er nødvendigt til gennemførelse af denne aktion; dette beløb indgår i de finansielle overslag, der er anført i afsnit II i aftalen mellem institutionerne om budgetdisciplin og forbedring af budgetproceduren ⁽¹⁾ af 29. juni 1988; de faktisk disponible bevillinger vil blive fastlagt ved budgetproceduren i overensstemmelse med nævnte aftale;

de oplysninger, der indsamles ved kontrollen af forretningspapirer, bør omfattes af tavshedspligt;

der bør på EF-plan finde udveksling af oplysninger sted, således at resultaterne af anvendelsen af denne forordning kan udnyttes bedst muligt —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Denne forordning vedrører kontrol af, om de foranstaltninger, der direkte eller indirekte indgår i ordningen for finansiering gennem EUGFL, Garantisektionen, rent faktisk er blevet gennemført på behørig vis, idet kontrollen foretages på grundlag af forretningspapirer fra støttemodtagerne eller de betalingspligtige, i det følgende benævnt »virksomheder«.

2. Ved »forretningspapirer« forstås i denne forordning alle bøger, registre, fakturaer, bilag, regnskaber og korrespondance vedrørende virksomhedens erhvervsaktivitet samt forretningsmæssige data, uanset form, hvis disse papirer har direkte eller indirekte forbindelse med de i stk. 1 nævnte foranstaltninger.

Artikel 2

1. Medlemsstaterne foretager kontrol af virksomhedernes forretningspapirer, idet der tages hensyn til, hvilken type foranstaltninger der skal kontrolleres. Medlemsstaterne sørger for, at de gennem udvælgelsen af, hvilke virksomheder der skal kontrolleres, bliver muligt at sikre, at foranstaltningerne til forebyggelse og afsløring af uregelmæssigheder i forbindelse med ordningen for finansiering gennem EUGFL, Garantisektionen, bliver så effektive som muligt. Ved udvælgelsen tages der bl.a. hensyn til af virksomhedernes finansielle betydning på dette område og andre risikofaktorer.

2. Den i stk. 1 omhandlede kontrol omfatter i hver af de kontrolperioder, der er omhandlet i stk. 4, et antal virksom-

heder, der ikke må være mindre end halvdelen af antallet af virksomheder, hvis indtægter eller udgifter eller summen heraf under ordningen for finansiering gennem EUGFL, Garantisektionen, har været på over 60 000 ECU i det kalenderår, der går forud for det kalenderår, hvori den pågældende kontrolperiode begynder at løbe.

For den kontrolperiode, der begynder i 1990, ændres beløbet på 60 000 ECU, der er omhandlet i første afsnit, til 100 000 ECU, og for den kontrolperiode, der begynder i 1991, ændres det til 90 000 ECU.

For virksomheder, hvor summen af indtægter og udgifter har været på over 200 000 ECU, og som ikke er blevet kontrolleret i henhold til denne forordning i den foregående kontrolperiode, er kontrol obligatorisk.

Virksomheder, hvor summen af indtægter og udgifter har været på under 10 000 ECU, kontrolleres udelukkende i henhold til denne forordning på grundlag af de kriterier, som medlemsstaterne skal anføre i deres årlige program, jf. artikel 10, eller som Kommissionen skal anføre i alle ændringsforslag til dette program.

3. I relevante tilfælde udvides den i stk. 1 omhandlede kontrol til også at omfatte fysiske og juridiske personer, som virksomheder som defineret i artikel 1 har tilknytning til, og enhver anden fysisk eller juridisk person, der kan være af betydning for, at de mål, der er omhandlet i artikel 3, kan nås.

4. Kontrolperioden løber fra den 1. juli til den 30. juni året efter.

Kontrollen skal mindst dække kalenderåret forud for kontrolperioden; den kan udvides til at dække en periode, som medlemsstaterne skal fastsætte, og som ligger forud for nævnte kalenderår, og til perioden mellem den 1. januar i det år, hvor kontrolperioden er begyndt, og datoen for den faktiske kontrol af en virksomhed.

5. Den systematiske kontrol i henhold til denne forordning berører ikke kontrol i henhold til artikel 6 i forordning (EØF) nr. 283/72 ⁽²⁾ eller artikel 9 i forordning (EØF) nr. 729/70.

Artikel 3

1. Nøjagtigheden af de vigtigste kontrollerede data verificeres i relevante tilfælde gennem et passende antal krydskontroller, som bl.a. omfatter:

- sammenholdelse med forretningspapirerne fra leverandører, kunder, transportvirksomheder og andre tredjeparter, som direkte eller indirekte har forbindelse til transaktioner gennemført under ordningen for finansiering gennem EUGFL, Garantisektionen;
- fysisk kontrol af lagrenes størrelse og art;

⁽¹⁾ EFT nr. L 185 af 15. 7. 1988, s. 33.

⁽²⁾ EFT nr. L 36 af 10. 2. 1972, s. 1.

— sammenholdelse med regnskaber vedrørende finansielle bevægelser, der har fundet sted umiddelbart før og efter de transaktioner, der er gennemført under ordningen for finansiering gennem EUGFL, Garantisektionen.

2. Hvis virksomhederne efter EF-bestemmelserne eller de nationale bestemmelser er forpligtet til at føre et særskilt lagerregnskab, omfatter kontrollen af dette regnskab i relevante tilfælde en specifik sammenholdelse af nævnte regnskab med forretningspapirerne og i givet fald med virksomhedens lagerbeholdning.

Artikel 4

Virksomhederne skal opbevare de i artikel 1, stk. 2, og artikel 3 nævnte forretningspapirer i mindst tre år fra slutningen af det år, hvor de er blevet udfærdiget.

Medlemsstaterne kan bestemme, at forretningspapirerne skal opbevares endnu længere.

Artikel 5

1. De ansvarlige for virksomhederne skal sikre, at alle forretningspapirer og supplerende oplysninger stilles til rådighed for kontrolpersonalet eller andre personer, der er bemyndiget til at foretage sådan kontrol.

2. Kontrolpersonalet eller andre personer, der er bemyndiget til at foretage sådan kontrol, kan kræve udskrifter eller kopier af de i stk. 1 nævnte dokumenter udleveret.

Artikel 6

1. Medlemsstaterne sikrer sig, at kontrolpersonalet har ret til at beslaglægge eller foranstalte beslaglæggelse af forretningspapirer. Denne ret udøves under overholdelse af de nationale bestemmelser herom og berører ikke anvendelsen af strafferetlige bestemmelser om beslaglæggelse af dokumenter.

2. Medlemsstaterne træffer de fornødne foranstaltninger til at pålægge fysiske eller juridiske personer, der ikke overholder forpligtelserne i denne forordning, sanktioner.

Artikel 7

1. Medlemsstaterne yder hinanden fornøden bistand i forbindelse med den kontrol, der er fastsat i artikel 2 og 3, hvis en virksomhed er etableret i en anden medlemsstat end den, hvor udbetaling og/eller indbetaling af det pågældende beløb har fundet sted eller skulle have fundet sted.

2. I løbet af første kvartal af året efter udbetalingsåret sender medlemsstaterne en liste over de i stk. 1 nævnte virksomheder til hver medlemsstat, hvori sådanne virksomheder er etableret; denne liste indeholder alle oplysninger, som de medlemsstater, der modtager listen, har behov for for at kunne identificere de pågældende virksomheder. Der sendes en kopi af hver liste til Kommissionen.

Den medlemsstat, i hvilken udbetaling eller indbetaling har fundet sted, kan anmode den medlemsstat, i hvilken virksomheden er etableret, om at foretage hastekontrol af en virksomhed i henhold til artikel 2, idet de specifikke årsager til en sådan anmodning dog skal oplyses. Der sendes en kopi af hver anmodning til Kommissionen.

3. I løbet af første kvartal af året efter udbetalingsåret sender hver medlemsstat Kommissionen en liste over de virksomheder, der er etableret i et tredjeland, og for hvilke udbetaling og/eller indbetaling af det pågældende beløb har fundet sted eller skulle have fundet sted i den pågældende medlemsstat.

Artikel 8

1. Oplysninger, der indsamles ved den i denne forordning fastsatte kontrol, er omfattet af tavshedspligt. De må kun meddeles personer, der i kraft af deres funktion i medlemsstaterne eller i Fællesskabets institutioner skal have kendskab til de pågældende oplysninger for at kunne udøve deres funktion.

2. Denne artikel berører ikke de nationale retsplejebestemmelser.

Artikel 9

1. Inden den 1. januar efter kontrolperiodens udløb sender medlemsstaterne Kommissionen en detaljeret rapport om anvendelsen af denne forordning.

2. Rapporten skal indeholde oplysninger om eventuelle vanskeligheder og om, hvilke foranstaltninger der er truffet til at afhjælpe dem, samt i givet fald forbedringsforslag.

3. Medlemsstaterne og Kommissionen udveksler regelmæssigt synspunkter om anvendelsen af denne forordning.

4. Kommissionen vurderer hvert år i sin årlige finansberetning vedrørende EUGFL's administration, jf. artikel 10 i forordning (EØF) nr. 729/70, hvilke fremskridt der er gjort.

5. Kommissionen forelægger inden den 31. december 1991 en rapport om anvendelsen af denne forordning. I denne rapport skal Kommissionen behandle den særlige situation, som forordningens anvendelse kan give anledning til i visse medlemsstater, og den fremlægger i givet fald passende forslag.

Artikel 10

1. Hver medlemsstat opstiller et foreløbigt program for den kontrol, der skal foretages efter artikel 2 i den efterfølgende kontrolperiode.
2. Hvert år inden den 15. april sender hver medlemsstat Kommissionen det i stk. 1 omhandlede program med oplysning om:
 - hvor mange virksomheder der vil blive kontrolleret, og hvordan fordelingen pr. sektor er under hensyntagen til de involverede beløb,
 - hvilke kriterier der er blevet lagt til grund for programmets udarbejdelse.
3. De kontrolprogrammer, som medlemsstaterne opstiller, og som sendes til Kommissionen, iværksættes af medlemsstaterne, medmindre Kommissionen inden seks uger har fremsat bemærkninger hertil.
4. Samme fremgangsmåde følges for ændringer, som medlemsstaterne foretager i programmerne.
5. Kommissionen kan undtagelsesvis på et hvilket som helst stadium kræve inddragelse af en bestemt kategori virksomheder i én eller flere medlemsstaters program.
6. I det første anvendelsesår sendes medlemsstaternes kontrolprogrammer til Kommissionen senest den 1. maj 1990, og de iværksættes, medmindre Kommissionen har fremsat bemærkninger hertil inden den 15. juni 1990.

Artikel 11

1. Hver medlemsstat opretter senest den 1. januar 1991 en særlig tjeneste, der skal føre løbende tilsyn med denne forordnings anvendelse samt med
 - den i forordningen fastsatte kontrol, der foretages af kontrolpersonale, som er direkte tilknyttet denne særlige tjeneste, eller
 - koordinering af den kontrol, der foretages af personale, som er tilknyttet andre tjenester.

Medlemsstaterne kan også fastsætte, at kontrollen i henhold til denne forordning skal fordeles mellem den særlige tjeneste og andre nationale tjenester, forudsat at førstnævnte tjeneste sørger for koordinering af kontrollen.

2. Den eller de tjenester, der skal føre tilsyn med anvendelsen af denne forordning, skal være organiseret således, at de er uafhængige af de tjenester eller afdelinger af tjenester, der forestår udbetalingen, og som foretager kontrol inden udbetaling.

3. For at sikre korrekt anvendelse af denne forordning tager den i stk. 1 nævnte særlige tjeneste alle fornødne initiativer og forholdsregler.

4. Den særlige tjeneste sørger endvidere for:
 - at uddanne nationalt personale til udøvelse af kontrol som omhandlet i denne forordning, således at personalet tilegner sig de kundskaber, der er nødvendige for, at det kan udføre opgaverne,
 - at forvalte kontrolrapporterne og al dokumentation i forbindelse med den kontrol, der er foretaget, og som er fastsat i denne forordning,
 - at udarbejde og give meddelelse om de i artikel 9, stk. 1, omhandlede rapporter og de i artikel 10 omhandlede programmer.

5. Den pågældende medlemsstat giver den særlige tjeneste de beføjelser, der er nødvendige, for at den kan udføre de i stk. 3 og 4 omhandlede opgaver.

Tjenesten skal bestå af et personale, som skal have den rette størrelse og uddannelse til at kunne udføre ovennævnte opgaver:

6. Denne artikel anvendes ikke, når minimumsantallet af virksomheder, der skal kontrolleres i henhold til artikel 2, stk. 2, er under 10.

Artikel 12

På betingelserne i artikel 13, 14 og 15 yder Fællesskabet et bidrag til dækning af medlemsstaternes faktiske ekstraudgifter til:

- sænkning af tærskelværdien for, hvilke virksomheder der skal kontrolleres,
- fremskaffelse af midler, der har til formål at forbedre kvaliteten af kontrollen.

Artikel 13

Fællesskabet yder bidrag til dækning af medlemsstaternes faktiske udgifter til vederlag til supplerende personale, der fra og med den 1. januar 1990 udelukkende skal indgå:

- i den særlige tjeneste, der er nævnt i artikel 11, eller
- i andre nationale tjenester, hvis det drejer sig om personale, der udelukkende skal foretage kontrol som omhandlet i denne forordning.

2. Fællesskabets bidrag udgør, i en periode på fem år fra den 1. januar 1990, 50 % for de første tre år og 25 % for det fjerde og femte år med et samlet årligt beløbsloft på:

- 500 000 ECU for de første tre år og 250 000 ECU for det fjerde og femte år, for så vidt angår Tyskland, Spanien, Frankrig, Italien, Nederlandene og Det Forenede Kongerige,

- 250 000 ECU for de første tre år og 125 000 ECU for det fjerde og femte år, for så vidt angår Belgien, Danmark, Grækenland, Irland og Portugal, og
- 50 000 ECU for de første tre år og 25 000 ECU for det fjerde og femte år, for så vidt angår Luxembourg.

3. I denne forordning forstås ved »vederlag« løn, minus skat og afgifter, til det personale, der skal føre tilsyn med anvendelsen af denne forordning, og de rejseudgifter, som personalet har i forbindelse med opgavernes udførelse.

Fællesskabets bidrag til udgifter til vederlag til personalet fastsættes med et fast beløb for hver medlemsstat.

Artikel 14

Fællesskabet yder i en periode på fem år fra den 1. januar 1990 et bidrag til dækning af medlemsstaternes udgifter til uddannelse af personalet i de tjenester, der skal føre tilsyn med anvendelsen af denne forordning, på 50 % for de første tre år og 25 % for det fjerde og femte år med et samlet årligt beløbsloft på:

- 100 000 ECU for de første tre år og 50 000 ECU for det fjerde og femte år, for så vidt angår Tyskland, Spanien, Frankrig, Italien, Nederlandene og Det Forenede Kongerige,
- 50 000 ECU for de første tre år og 25 000 ECU for det fjerde og femte år, for så vidt angår Belgien, Danmark, Grækenland, Irland og Portugal, og
- 10 000 ECU for de første tre år og 5 000 ECU for det fjerde og femte år, for så vidt angår Luxembourg.

Artikel 15

Fællesskabet yder et bidrag på 100 % til dækning af medlemsstaternes udgifter til anskaffelse af det fornødne edb- og kontorautomatiseringsudstyr til de tjenester, der fører tilsyn med anvendelsen af denne forordning, med et samlet beløbsloft på:

- 100 000 ECU for Tyskland, Spanien, Frankrig, Italien, Nederlandene og Det Forenede Kongerige,
- 60 000 ECU for Belgien, Danmark, Grækenland, Irland og Portugal,
- 20 000 ECU for Luxembourg.

Artikel 16

1. Fællesskabets maksimale udgifter, der skønnes nødvendige til gennemførelsen af den ved denne forordning fastsatte aktion, beløber sig til 6,08 mio. ECU for det første

år, 5,16 mio. ECU for det andet og tredje år og 2,58 mio. ECU for det fjerde og femte år.

2. Budgetmyndigheden fastsætter, hvor store bevillinger der er disponible for hvert regnskabsår.

Artikel 17

Kommissionen fastsætter på grundlag af oplysninger fra medlemsstaterne, hvor stort et årligt beløb Fællesskabet yder til dækning af de refusionsberettigede udgifter.

Artikel 18

Ecu-beløbene i denne forordning omregnes til national valuta efter de omregningskurser, der er gældende den første arbejdsdag i det år, hvor kontrolperioden begynder, og som er offentliggjort i C-udgaven af *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 19

Gennemførelsesbestemmelserne til denne forordning fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 13 i forordning (EØF) nr. 729/70.

Artikel 20

For så vidt angår kontrollen af de specifikke udgifter, som Fællesskabet finansierer under denne forordning, anvendes artikel 9 i forordning (EØF) nr. 729/70.

Artikel 21

I overensstemmelse med gældende national lovgivning på området har Kommissionens tjenestemænd adgang til alle dokumenter, der er udarbejdet med henblik på eller som følge af kontrol ifølge denne forordning, og til de indsamlede data, herunder data lagret i edb-anlæg.

Artikel 22

1. Direktiv 77/435/EØF ophæves med virkning fra den 1. januar 1990. Kontrol foretaget fra denne dato i henhold til ovennævnte direktiv betragtes som foretaget i henhold til nærværende forordning.

2. Henvisninger til direktiv 77/435/EØF betragtes som henvisninger til nærværende forordning.

Artikel 23

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 1990.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. december 1989.

På Rådets vegne

E. CRESSON

Formand

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 4046/89

af 21. december 1989

om den sikkerhed, der skal stilles for betaling af en toldskyld

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til Traktaten om Oprettelse af det Euro-
pæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100 A,under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,i samarbejde med Europa-Parlamentet ⁽²⁾,under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale
Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Toldbestemmelserne indeholder visse regler om, at toldmyndighederne med henblik på at sikre betaling af den toldskyld, der er opstået eller vil kunne opstå, er forpligtet til eller har mulighed for at kræve, at der stilles sikkerhed;

reglerne for sådan sikkerhedsstillelse har særlig betydning for, at toldunionen kan fungere tilfredsstillende, og for i videst muligt omfang at sikre ensartede vilkår for alle erhvervsdrivende; da sikkerhedsstillelse medfører ikke ubetydelige udgifter, er det vigtigt, at alle erhvervsdrivende i Fællesskabet, uanset i hvilken medlemsstat de befinder sig, underkastes de samme regler, især med hensyn til hvordan denne sikkerhed kan stilles og bestemmelsen af beløbets størrelse;

sikkerheden bør, når den kræves, stilles af den person, for hvem toldskylden er opstået eller vil kunne opstå og en enkelt gang; sikkerhed bør dog ikke kræves stillet, hvis skyldneren er en offentlig myndighed, idet der ikke er nogen risiko for, at toldskylden i dette tilfælde ikke betales; når toldskylden ikke overstiger et vist beløb, står udgifterne til sikkerhedsstillelse måske hverken for de erhvervsdrivende eller toldmyndighederne i rimeligt forhold til den reelle risiko for, at toldskylden ikke betales; det bør derfor fastsættes, at toldmyndighederne skal have mulighed for at undlade at kræve sikkerhedsstillelse for toldskyld under dette beløb;

for nemheds skyld bør der kunne stilles sikkerhed for flere ekspeditioner, der medfører eller vil kunne medføre, at der opstår en toldskyld;

såfremt det fastsættes, at sikkerhedsstillelsen er fakultativ, bør denne sikkerhed kræves i det omfang, hvor rettidig

betaling af toldskylden ikke er helt sikret; for at afgøre om sådan sikkerhed foreligger, må toldmyndighederne foretage en vurdering af de konkret foreliggende omstændigheder; denne fakultative sikkerhed bør dog altid kunne kræves stillet, når toldmyndighederne finder det nødvendigt;

er sikkerheden obligatorisk, bør beløbet svare til det af toldmyndighederne kendte eller anslåede beløb for den pågældende toldskyld; er sikkerheden fakultativ, bør det maksimale beløb ikke være større end det, der rent faktisk kan komme på tale;

de bedst egnede former for sikkerhedsstillelse for betaling af en toldskyld er kontant depositum eller hermed ligestillede deposita, eller en kautionsstillelse; de pågældende bør frit kunne vælge mellem disse to former for sikkerhedsstillelse; inden for nogle toldprocedurer er der imidlertid fastsat bestemte former for sikkerhedsstillelse på fællesskabsplan; disse bør bibeholdes; toldmyndighederne bør kunne afslå at acceptere den foreslåede sikkerhedsstillelse, hvis de finder, at den ikke yder sikker garanti for den rettidige betaling af toldskylden; når omstændighederne taler herfor, bør myndighederne derimod kunne acceptere en anden form for sikkerhedsstillelse end de to ovennævnte, hvis den yder en tilsvarende sikkerhed for betaling af toldskylden;

sikkerhedsstillelsen bør straks frigives, hvis den pågældende toldskyld er ophørt eller ikke længere kan opstå; sikkerheden bør endog kunne frigives delvis, efterhånden som toldskyldsbeløbet reduceres;

for at opnå en forenkling bør bestemmelserne vedrørende sikkerhedsstillelse for import- og eksportafgifter også anvendes, når der stilles sikkerhed for betaling af afgifter, der opkræves i henhold til den fælles landbrugspolitik, og som fællesskabsvarer er underlagt i samhandelen inden for Fællesskabet;

de bestemmelser vedrørende sikkerhedsstillelse, der findes i visse internationale konventioner, kan ikke berøres af Fællesskabets bestemmelser på området; det samme skal gælde for ordningen for fællesskabsforsendelse;

de bestemmelser vedrørende sikkerhedsstillelse, der allerede er vedtaget på fællesskabsplan, og som er i modstrid med denne forordnings bestemmelser, bør ophæves eller ændres —

⁽¹⁾ EFT nr. C 30 af 4. 2. 1983, s. 11.

⁽²⁾ EFT nr. C 77 af 19. 3. 1989, s. 159, og EFT nr. C 291 af 20. 11. 1989, s. 49.

⁽³⁾ EFT nr. C 211 af 8. 3. 1983, s. 2.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

AFSNIT I

Krav om sikkerhedsstillelse

Artikel 1

1. I denne forordning fastsættes der regler for den sikkerhed, der ifølge toldbestemmelserne skal stilles for hel eller delvis betaling af en toldskyld.

2. I denne forordning forstås ved:

- a) toldbestemmelser: samtlige fællesskabsbestemmelser og bestemmelser, der er vedtaget til gennemførelse af fællesskabsbestemmelserne vedrørende indførsel, udførsel, transit og henliggen af varer, der er genstand for samhandel mellem medlemsstaterne indbyrdes samt mellem disse og tredjelande;
- b) toldskyld: en persons forpligtelse til at erlægge importafgifter (toldskyld ved indførsel) eller eksportafgifter (toldskyld ved udførsel), der i henhold til de gældende bestemmelser skal betales for varer, der er pålagt sådanne afgifter;
- c) en person:
- enten en fysisk person
 - eller en juridisk person
 - eller, når dette er fastsat i gældende regler, en sammenslutning af personer, der har handlevne uden i retlig henseende at være en juridisk person;
- d) importafgifter: told og afgifter med tilsvarende virkning, samt landbrugsafgifter og andre afgifter ved indførsel, der er fastsat inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik eller som led i de særlige ordninger, der gælder for visse varer, som er fremstillet ved forarbejdning af landbrugsprodukter;
- e) eksportafgifter: landbrugsafgifter og andre afgifter ved udførsel, som er fastsat inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik eller som led i de særlige ordninger, der gælder for visse varer, der er fremstillet ved forarbejdning af landbrugsprodukter;
- f) toldmyndighed: enhver myndighed, der er kompetent til at anvende toldbestemmelserne, som defineret i litra a), selv om denne myndighed ikke henhører under toldvæsenet;
- g) fællesskabsvarer: varer, som
- i deres helhed er fremstillet inden for Fællesskabets toldområde, uden at der deri indgår varer fra tredjelande eller områder uden for Fællesskabets toldområde
 - hidrører fra lande eller områder uden for Fællesskabets toldområde, og som er overgået til fri omsætning i en medlemsstat
 - inden for Fællesskabets toldområde er fremstillet enten udelukkende af de i andet led omhandlede varer eller af de i første og andet led omhandlede varer.

Artikel 2

1. Kræver toldmyndighederne i henhold til toldbestemmelserne, at der stilles sikkerhed for betalingen af en toldskyld, skal denne stilles af den person, for hvem toldskylden er opstået eller vil kunne opstå.

2. Toldmyndighederne kan kun kræve én sikkerhedsstillelse for samme toldskyld.

3. Toldmyndighederne kan tillade, at der stilles sikkerhed af en tredjemand på vegne af den person, som sikkerhedsstillelsen kræves af.

4. Når den person, for hvem en toldskyld er opstået eller vil kunne opstå, er en offentlig myndighed, skal der ikke stilles sikkerhed.

5. Toldmyndighederne kan undlade at kræve sikkerhedsstillelse, hvis toldskylden ikke overstiger 500 ECU.

Artikel 3

1. Såfremt det i toldbestemmelserne fastsættes, at sikkerhedsstillelsen er fakultativ, kræves denne sikkerhed efter toldmyndighedernes skøn stillet, for så vidt rettidig betaling af en toldskyld, der er opstået eller vil kunne opstå, ikke er helt sikret.

Stiller toldmyndighederne ikke krav om den i første afsnit omhandlede sikkerhed, kan de imidlertid forlange, at den i artikel 2, stk. 1, omhandlede person afgiver en erklæring indeholdende de forpligtelser, han ifølge loven skal overholde.

2. Den i stk. 1, første afsnit, nævnte sikkerhed kan kræves stillet:

- enten samtidig med, at reglerne om muligheden for at kræve en sådan sikkerhedsstillelse finder anvendelse;
- eller på ethvert senere tidspunkt, når toldmyndighederne konstaterer, at rettidig betaling af den toldskyld, der er opstået eller vil kunne opstå, ikke er helt sikret.

Artikel 4

Efter anmodning fra den i artikel 2, stk. 1, nævnte person kan der stilles samlet sikkerhed for flere ekspeditioner, der medfører eller vil kunne medføre, at der opstår en toldskyld.

Artikel 5

Såfremt sikkerhedsstillelsen i henhold til toldbestemmelserne er obligatorisk, fastsætter toldmyndighederne størrelsen af denne sikkerhedsstillelse til et beløb, der svarer til:

- det nøjagtige beløb af den toldskyld, der skal stilles sikkerhed for, såfremt dette beløb kan ansættes nøjagtigt på det tidspunkt, hvor sikkerheden kræves;
- i de øvrige tilfælde, det af toldmyndighederne anslåede højeste beløb for den toldskyld, som er opstået eller vil kunne opstå, særlig såfremt sikkerhedsstillelsen kræves for flere ekspeditioner, som skal afvikles i løbet af en bestemt periode.

Artikel 6

Såfremt sikkerhedsstillelsen i henhold til toldbestemmelserne er fakultativ, og toldmyndighederne kræver sikkerheden stillet, fastsætter toldmyndighederne sikkerhedsstillelsen til et beløb, der ikke overstiger det i artikel 5 fastsatte niveau.

AFSNIT II

Sikkerhedsstillelse

Artikel 7

Med forbehold af artikel 10, stk. 1, andet afsnit, kan sikkerhedsstillelsen bestå i:

- et kontant depositum,
- eller en kaution.

Artikel 8

1. Det kontante depositum stilles i den medlemsstatsvaluta, i hvilken sikkerhedsstillelsen kræves.

Med et kontant depositum ligestilles:

- overgivelse af en check, hvis betaling er garanteret af det pengeinstitut, hvorpå checken er trukket, på en måde, der kan anerkendes af toldmyndighederne;
- overgivelse af ethvert andet værdipapir, der har frigørende virkning, og som anerkendes af toldmyndighederne.

2. Det kontante depositum eller hermed ligestillede depoSita skal stilles i overensstemmelse med reglerne i den medlemsstat, hvor sikkerhedsstillelsen kræves.

Artikel 9

Kautionisten skal forpligte sig til at betale sikkerhedsstillelsesbeløbet for den toldskyld, som forfalder til betaling, solidarisk med debitor. Kautionisten skal

- have sin sædvanlige bopæl eller være etableret i Fællesskabet og
- med forbehold af bestemmelserne om fri udveksling af tjenesteydelser være godkendt af toldmyndighederne i den medlemsstat, hvor sikkerheden stilles. Denne godkendelse kan bl.a. være betinget af, at kautionisten er en

person, hvis hoved- eller bierhverv vedrører præstering af sådanne ydelser.

Artikel 10

1. Den person, der skal stille sikkerhed, kan frit vælge mellem de forskellige former for sikkerhedsstillelse, der er fastsat i artikel 7.

Toldmyndighederne kan dog afslå at godkende den foreslåede form for sikkerhedsstillelse, såfremt den er uforenelig med en tilfredsstillende afvikling af den pågældende toldprocedure.

Toldmyndighederne kan dog bestemme, at den form for sikkerhedsstillelse, som personen vælger, skal ligge fast i et nærmere bestemt tidsrum.

2. Toldmyndighederne kan, såfremt dette er fastsat i de bestemmelser, der er udstedt i henhold til artikel 15, stk. 2, godkende andre former for sikkerhedsstillelse end dem, der er omhandlet i artikel 7, når de giver en tilsvarende sikkerhed for betaling af toldskylden.

Med samme forbehold kan de godkende et kontant depositum eller deponering af værdipapirer, uden at de betingelser, der er fastsat i artikel 8, stk. 1, er opfyldt.

Artikel 11

Toldmyndighederne kan afslå at godkende den foreslåede form for sikkerhedsstillelse, når de finder, at den ikke yder en sikker garanti for rettidig betaling af toldskylden.

Artikel 12

Konstaterer toldmyndighederne, at sikkerhedsstillelsen ikke eller ikke længere helt sikkert eller fuldt ud garanterer rettidig betaling af toldskylden, kræver de af den i artikel 2, stk. 1, nævnte person, at han efter eget valg enten stiller en supplerende sikkerhed eller erstatter den oprindelige sikkerhed med en ny.

AFSNIT III

Frigivelse af sikkerhedsstillelsen

Artikel 13

1. Sikkerhedsstillelsen må ikke frigives, så længe den toldskyld, for hvilken den er stillet, ikke er ophørt eller stadig vil kunne opstå. Så snart toldskylden er ophørt eller ikke længere vil kunne opstå, skal sikkerhedsstillelsen straks frigives.

2. Såfremt toldskylden er delvis ophørt eller ikke længere kan opstå før en del af sikkerhedsstillelsesbeløbet, frigives den tilsvarende del af dette beløb, såfremt den pågældende anmoder herom, medmindre det pågældende beløbs størrelse ikke gør en sådan frigivelse berettiget.

AFSNIT IV

Afluttende bestemmelser

Artikel 14

Denne forordning finder anvendelse, når der stilles sikkerhed for betaling af afgifter, der opkræves i henhold til den fælles landbrugspolitik, og som fællesskabsvarer er underlagt i samhandelen inden for Fællesskabet.

Artikel 15

1. Udvalget for Almindelige Toldbestemmelser, der er nedsat i henhold til artikel 24 i Rådets direktiv 79/695/EØF af 24. juli 1979 om harmonisering af fremgangsmåderne ved varers overgang til fri omsætning⁽¹⁾, senest ændret ved direktiv 81/853/EØF⁽²⁾, kan undersøge ethvert spørgsmål, der vedrører anvendelsen af denne forordning, og som rejses af formanden, enten på dennes initiativ eller efter begæring fra en medlemsstat.

2. De nødvendige bestemmelser til gennemførelsen af denne forordning fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 26, stk. 2 og 3, i direktiv 79/695/EØF.

Artikel 16

Denne forordning finder anvendelse med forbehold af de særlige regler, der gælder om sikkerhedsstillelse i henhold til:

- internationale konventioner,
- Rådets forordning (EØF) nr. 222/77 af 13. december 1976 om fællesskabsforsendelse⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1674/87⁽⁴⁾.

Artikel 17

1. Direktiv 79/695/EØF ændres således:

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. december 1989.

a) Artikel 18, stk. 3, affattes således:

»3. De kompetente myndigheder kan gøre indrømmelse af de i denne artikel nævnte lettelser betinget af, at der stilles sikkerhed.«

b) Artikel 19, stk. 7, affattes således:

»7. De kompetente myndigheder kan gøre indrømmelse af de i denne artikel nævnte lettelser betinget af, at der stilles sikkerhed.«

2. Artikel 11 i Rådets forordning (EØF) nr. 1224/80 af 28. maj 1980 om varers toldværdi⁽⁵⁾, senest ændret ved akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse, affattes således:

»Artikel 11

Såfremt det under fastsættelsen af toldværdien af de indførte varer bliver nødvendigt at udsætte den endelige ansættelse af denne værdi, kan importøren dog, når han anmoder herom, opnå frigivelse af de pågældende varer, forudsat at han stiller tilstrækkelig sikkerhed til dækning af forskellen mellem den told, som endeligt kan pålægges varerne, og den, der følger af oplysningerne i angivelsen.«

Artikel 18

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de bestemmelser, som de udsteder med henblik på at sikre gennemførelsen af denne forordning.

Kommissionen giver de øvrige medlemsstater disse oplysninger.

Artikel 19

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 1991.

På Rådets vegne

E. CRESSON

Formand.

⁽¹⁾ EFT nr. L 205 af 13. 8. 1979, s. 19.

⁽²⁾ EFT nr. L 319 af 7. 11. 1981, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 38 af 9. 2. 1977, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 157 af 17. 6. 1987, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 134 af 31. 5. 1980, s. 1.